

Missatge del Sant Pare Benet XVI als joves del món 2007

Amb ocasió de la XXII Jornada Mundial de la Joventut, que se celebrarà a la diòcesi el proper Diumenge de Rams, Benet XVI ens proposa per a la meditació les paraules de Jesús: “Així com us he estimat, estimeu-vos també els uns als altres”.

06/02/2007

Estimats joves:

Amb ocasió de la XXII Jornada Mundial de la Joventut, que se celebrarà a la diòcesi el proper Diumenge de Rams, voldria proposar per a la vostra meditació les paraules de Jesús: “Així com us he estimat, estimeu-vos també els uns als altres” (Jo 13,34).

És possible estimar?

Cada persona sent el desig d'estimar i de ser estimat. No obstant això, que n'és de difícil estimar!, quants errors i fracassos cal registrar en l'amor! Hi ha fins i tot qui arriba a dubtar si l'amor és possible. Encara que carències afectives o desil·lusions sentimentals poden fer-nos pensar que estimar és una utopia, un somni inabastable, cal resignar-se? No! L'amor és possible i la finalitat del meu missatge és contribuir a reviure en cadascun de vosaltres, que sou el futur i l'esperança de la humanitat, la fe en l'amor vertader, fidel i fort;

un amor que genera pau i alegria; un amor que uneix les persones, fent-les sentir-se lliures en el respecte mutu. Deixeu-me ara que recorri al costat vostre un itinerari, en tres moments, cap al “descobriment” de l’amor.

Déu, font de l’amor

El primer moment fa referència a la font de l’amor vertader, que és única: és Déu. Sant Joan ho posa bé en evidència quan afirma que “Déu és amor” (1Jo 4,8.16); ell no diu encara que Déu ens estima, sinó que l’ésser mateix de Déu és amor. Estem aquí davant la revelació més lluminosa de la font de l’amor que és el misteri trinitari: en Déu, un i tri, hi ha un etern intercanvi d’amor entre les persones del Pare i del Fill, i aquest amor no és una energia o un sentiment, sinó una persona: és l'Esperit Sant.

La Creu de Crist revela plenament l’amor de Déu

Com se'ns manifesta Déu-Amor?
Estem aquí en el segon moment del nostre itinerari. Encara que en la creació ja estan clars els signes de l'amor diví, la revelació plena del misteri íntim de Déu s'ha realitzat en l'Encarnació, quan Déu mateix es va fer home. En Crist, vertader Déu i vertader Home, hem conegut l'amor en tot el seu abast. De fet, “la vertadera originalitat del Nou Testament —he escrit en l'Encíclica *Deus caritas est*— no consisteix en noves idees, sinó en la figura mateixa del Crist, que dóna carn i sang als conceptes: un realisme inaudit” (núm. 12). La manifestació de l'amor diví és total i perfecta en la Creu, com afirma sant Pau: “*la prova que Déu ens estima és que Crist, sent nosaltres encara pecadors, va morir per nosaltres*” (Ro 5,8). Cadascun de nosaltres, per tant, pot dir sense equivocar-se: “*Crist em va estimar i es va entregar per mi*” (cfr. Ef 5,2). Redimida per la seva sang, cap vida

humana és inútil o de poc valor, perquè tots som estimats personalment per Ell amb un amor apassionat i fidel, amb un amor sense límits. La Creu, bogeria per al món, escàndol per a molts creients, és en canvi “saviesa de Déu” per als que es deixen tocar fins al fons del propi ser, “perquè allò que és niciesa de Déu és més savi que els homes, i allò que és feblesa de Déu és més poderós que els homes” (1Cor 1,24-25). És més, el Crucificat, que després de la resurrecció porta per sempre els signes de la pròpia passió, posa en relleu les “falsificacions” i mentides sobre Déu, que s’oculten sota el mantell de la violència, la venjança i l’exclusió. Crist és l’Anyell de Déu, que carrega amb el pecat del món i eradica l’odi del cor de l’home. Aquesta és la seva vertadera “revolució”: l’amor.

Estimar el proïsme com Crist ens estima

I aquí tenim el tercer moment de la nostra reflexió. En la creu Crist crida: “*Tinc set*” (Jo 19,28): revela així una ardent set d’estimar i de ser estimat per cadascun de nosaltres. Només si arribem a percebre la profunditat i la intensitat de tal misteri, ens adonem de la necessitat i de la urgència d’estimar-lo per la nostra part “com” Ell ens ha estimat. Això comporta l’interès de donar també, si fos necessari, la pròpia vida pels germans sostinguts per l’amor d’Ell. Ja en l’Antic Testament Déu havia dit: “*Estimaràs el teu company com a tu mateix*” (Lev 19,18), però la novetat de Crist consisteix en el fet que estimar com Ell ens ha estimat significa estimar a tots, sense distinció, també els enemics, “*fins a l’extrem*” (cfr. Jo 13,1).

Testimonis de l’amor de Crist

Voldria ara aturar-me en tres àmbits de la vida quotidiana on vosaltres,

estimats joves, esteu cridats de manera particular a manifestar l'amor de Déu. El primer àmbit és l'Església que és la nostra família espiritual, composta per tots els deixebles de Crist. Testimonis de les seves paraules: *“En això coneixerà tothom que sou deixebles meus, si us teniu amor els uns als altres”* (Jo 13,35), alimenteu, amb el vostre entusiasme i la vostra caritat, les activitats de les parròquies, de les comunitats, dels moviments eclesials i dels grups juvenils a què pertanyeu. Sigueu sol·lícits a cercar el bé dels altres, fidels als compromisos presos. No dubteu a renunciar amb alegria a algunes de les vostres diversions, accepteu de bona gana els sacrificis que calguin, doneu testimoni del vostre amor fidel per Crist anunciant el seu Evangeli especialment als vostres coetanis.

Preparar-se per al futur

El segon àmbit, on esteu cridats a expressar l'amor i a créixer en ell, és la vostra preparació per al futur que us espera. Si esteu promesos, Déu té un projecte d'amor en el vostre futur de matrimoni i de família, i per això és essencial que vosaltres ho descobriu amb l'ajut de l'Església, lliures del prejudici difós que el cristianisme, amb els seus manaments i les seves prohibicions, posi obstacles a l'alegria de l'amor i impedeixi en particular gaudir plenament d'aquella felicitat que l'home i la dona cerquen en el seu recíproc amor. L'amor de l'home i de la dona és a l'origen de la família humana, i la parella formada per l'home i la dona té el seu fonament en el disseny original de Déu (cfr. *Gen 2,18-25*). Aprendre a estimar-se com a parella és un camí meravellós, encara que necessita un aprenentatge laboriós. El període del festeig, fonamental per construir el matrimoni, és un temps d'espera i de

preparació, que cal viure en la castedat dels gestos i de les paraules. Això permet madurar en l'amor, en la cura i l'atenció amb l'altre; ajuda a exercitar l'autodomini, a desenvolupar el respecte de l'altre, característiques del vertader amor que no cerca en primer lloc la pròpia satisfacció ni el propi benestar. En l'oració comú demaneu al Senyor que cuidi i acreixi el vostre amor i el purifiqui de tot egoisme. No dubteu a respondre generosament a la crida del Senyor, perquè el matrimoni cristià és una vertadera i autèntica vocació a l'Església. Igualment, estimades i estimats joves, estigueu preparats a dir “sí”, si Déu us crida a seguir-lo en el camí del sacerdocí ministerial o de la vida consagrada. El vostre exemple serà un al·licient per a molts dels vostres coetanis, que estan cercant la vertadera felicitat.

Créixer en l'amor cada dia

El tercer àmbit del compromís que comporta l'amor és el de la vida quotidiana amb les seves múltiples relacions. Em refereixo sobretot a la família, a l'estudi, al treball i al temps lliure. Estimats joves, conreeu els vostres talents no sols per conquerir una posició social, sinó també per ajudar els altres “a créixer”.

Desenvolueu les vostres capacitats, no sols per ser més “competitius” i “productius”, sinó per ser “testimonis de la caritat”. Uniu a la formació professional l'esforç d'adquirir coneixements religiosos útils per poder exercir la vostra missió de manera responsable. Especialment, us convido a aprofundir en la doctrina social de l'Església, perquè a partir dels seus principis estigui inspirada i il·luminada la vostra acció en el món. Que l'Esperit Sant us faci enginyosos en la caritat, perseverants en els compromisos que assumiu, i audaços en les vostres iniciatives, perquè pugueu oferir la

vostra contribució a l'edificació de la “civilització de l'amor”. L'horitzó de l'amor és veritablement il·limitat: és el món sencer!

“Gaudir l'amor” seguint l'exemple dels sants

Estimats joves, voldria invitar-vos a “gaudir l'amor”, a no desitjar una altra cosa que un amor fort i bell, capaç de fer de tota l'existència una realització joiosa del do de vosaltres mateixos a Déu i als germans, imitant a Aquell que mitjançant l'amor hi ha vençut per sempre l'odi i la mort (cfr. Ap 5,13). L'amor és l'única força capaç de canviar el cor de l'home i de la humanitat sencera, fent profitoses les relacions entre homes i dones, entre rics i pobres, entre cultures i civilitzacions. D'això dona testimoni la vida dels sants, vertaders amics de Déu, que són el canal i el reflex d'aquest amor original. Esforceu-vos a conèixer-los millor, encomaneu-vos

a la seva intercessió, intenteu viure com ells. Em limito a citar la Mare Teresa que, per apressar-se a respondre al crit de Crist “Tinc set”, crit que l’havia remogut profundament, va començar a recollir als moribunds dels carrers de Calcuta, a l’Índia. Des de llavors, l’únic desig de la seva vida es va convertir a sadollar la set d’amor de Crist no amb paraules, sinó amb actes concrets, reconeixent el rostre desfigurat, assedegat d’amor, al rostre dels més pobres entre els pobres. La Beata Teresa va posar en pràctica l’ensenyament del Senyor: *“En la mesura en què ho vau fer a un d’aquests germans meus tan petits, a mi m’ho féreu”* (Mat 25,40). I el missatge d’aquest humil testimoni de l’amor s’ha difós pel món sencer.

El secret de l’amor

A cadascun de nosaltres, benvolguts amics, se'ns concedeix aconseguir

aquest grau d'amor, però només recurrent a l'indispensable suport de la Gràcia divina. Només l'ajut del Senyor ens permet fugir de la resignació enfront de l'enormitat de la tasca a dur a terme i ens infon el valor de realitzar el que humanament és impensable. El contacte amb el Senyor en l'oració ens manté en la humilitat, recordant-nos que som “criats inútils” (cfr. *Lluc* 17,10). Sobretot, l'Eucaristia és la gran escola de l'amor. Quan es participa de forma regular i amb devoció en la Santa Missa, quan es transcorren en companyia de Jesús eucarístic prolongades pauses d'adoració, és més fàcil comprendre l'amplària, la longitud, l'alçada i la profunditat del seu amor que excedeix a tot coneixement (cfr. *Ef* 3,17-18). Compartint el Pa eucarístic amb els germans de la comunitat eclesial s'és impulsat a traduir “amb promptitud”, com ho va fer la Mare

de Déu amb Elisabet, l'amor de Crist en generós servei als germans.

Cap a la trobada de Sydney

L'exhortació de l'apòstol Joan és il·luminant: *“Fillets, no estimem només de paraula o amb la llengua, sinó amb obres i de veritat. En això coneixerem que som de la veritat”* (1Jo 3,18-19). Estimats joves, és amb aquest esperit que us invito a viure la pròxima Jornada Mundial de la Joventut junt amb els vostres Bisbes en les vostres respectives diòcesis. Aquesta Jornada representarà una etapa important cap a la trobada de Sydney, el tema de la qual serà: *“Rebreu la força de l'Esperit Sant, que vindrà sobre vosaltres, i sereu els meus testimonis”* (Fets 1,8). Maria, Mare de Crist i de l'Església, us ajudi a fer ressonar arreu el crit que ha canviat el món: “Déu és amor!”. Us acompanyo amb l'oració i de cor us beneeixo.

Vaticà, 27 de gener de 2007

Benet XVI

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-
del-sant-pare-benet-xvi-als-joves-del-
mon-2007/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/missatge-del-sant-pare-benet-xvi-als-joves-del-mon-2007/) (10/08/2025)